

sporelse til den paagældende til for Fremtiden at tage sig sammen, men at man imidlertid ser en Fare deri, at Bestemmelsen, hvis den ikke anvendes med megen Varsomhed, kan gøre mere Skade end Gavn. Erfaringen har vist, at Alimentanter, der har været hensat til Afsoning af Underholdsbidrag, altid har vanskeligt ved efter Afsoningen paany at skaffe sig ordentligt Arbejde og ofte har Tilfældet været det, at en Alimentant paa Grund af Afsoningen har været arbejdsløs til det næste Bidrags Forfaldsdag, og saa indsættes han igen til Afsoning. Hvis der derfor nu til de Midler, som Samfundet benytter til at tvinge Alimentanter til at opfylde deres Bidragsforpligtelser, føjes et nyt, der i Henseende til Muligheden for at faa Arbejde og komme ind i ordentlige Menneskers Rækker gaar i samme negative Retning, som Afsoningen, vil Følgen kunne blive den, at disse ikke betalende Alimentanter, hvis Forhold vel ikke er af en saadan Art, at de kan fritages for Afsoning efter Principperne i § 10, men som dog ikke derfor behøver at maatte karakteriseres som aabenlyst arbejdsuvillige, gennem stadige Afsoninger eller Anbringelser til Tvangsarbejde trykkes ned i et Niveau, hvorfra de ikke har nogen rimelig Mulighed for at løfte sig.

Udvalget vil derfor nærmest være tilbøjelig til at indstille, at Bestemmelserne i § 152 udgaar, og forsaavidt den ønskes bibeholdt, indstiller man, at der finder en Mildnelse Sted derved, at den Periode, i hvilken Alimentanten ikke skal have betalt, udvides væsentligt, og at der indføjes en Bestemmelse om, at det er en Betingelse for at anvende Bestemmelsen, at særlige Forhold taler for at anvende den.

ad § 153.

1) i Stk. 1 ændres Ordene »betragtes de af det offentlige udbetalte Normalbidrag« til »kan det bestemmes, at de af det offentlige udbetalte Normalbidrag betragtes«.

2) i Stk. 3, sidste og næstsidste Linie: Ordene »og Værgeraadet...gribe ind« ændres til »og Udvalget ikke finder Anledning til at bringe Bestemmelserne i Afsnit til Anvendelse«.

ad § 154.

Stk. 1 affattes saaledes:

»Et Underholdsbidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling, paahviler en Mand overfor hans Ægtebarn, kan af Moderen, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, saasnart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.

Med Hensyn til Betingelserne for det offentliges Udbetaling af Bidraget gælder de i §§ 124—126 og 131—134 indeholdte Regler, dog med følgende Modifikationer:«.

Denne Ændring er kun af formel Art, men man anser det for rigtigst, at Bestemmelsen formuleres som en materiel Retsregel.

ad § 155.

Paragrafen affattes saaledes:

»Et Underholdsbidrag, der ifølge Overøvrighedsbestemmelse eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling, paahviler en Hustru overfor hendes Ægtebarn, kan af Faderen, forsaavidt det ægteskabelige Samliv er hævet, fordres udbetalt af det offentlige, saasnart Bidragets Forfaldsdag er forløbet, uden at Bidraget er erlagt.